

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Prosby o modlitby	4
Laická sdružení sv. Dominika	5
Nové knihy	9
Salve 2/04 (obsah, editorial)	10
Nekrologium	13
Servo (Výroční zpráva 2003)	14
Walberberg 2004	16
P. Giertych OP: Důležitost studia teologie	21
P. Giertych OP: Úloha žen v myšlení církve	23

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 8. 2004

KALENDÁŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

- 23. 7. - 1. 8. 2004** misie ve **Stodě u Plzně**
20. 8. - 29. 8. 2004 misie v **Úboči a Kolovči u Domažlic**
1. - 3. 10. 2004 setkání formátorů LSsD ve **Vranově u Brna**
28. 10. 2004 zasedání Rady vyšších představených OP v **Praze**
27. 11. 2004 setkání české dominikánské rodiny v **H. Králově**
16. 4. 2005 zasedání provinční rady LSsD
28. 5. 2005 pouť do **Jablónného v Podještědí**

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání prov. rady*), Čt 9 - 11

PRVNÍ SLIBY A NOVICIÁT BRATRŮ

V noviciátu je nyní pro českou dominikánskou provincii 5 bratrů, z toho 4 směřující ke kněžství a 1 jako bratr spolupracovník, noviciát je společně se slovenskými bratry ve Zvoleně. Všechny 5 noviců požádalo o složení slibů, žádosti budou teprve projednány. Složení slibů je plánováno v neděli 15. 8. 2004 při mši sv. v 18:00 v Olomouci v klášterním kostele Neposkvrněného početí Panny Marie.

Do noviciátu v dalším roce byli přijati dva kandidáti, noviciát se bude konat v Olomouci, přijetí do noviciátu (obláčka) bude v neděli 29. 8. 2004 v Olomouci jednoduchým obřadem, obláčka má spíše soukromý interní ráz.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Setkání týmu KS probíhají každé 3. pondělí v měsíci v klášteře sv. Jiljí v Praze. Příští setkání se bude konat 20. 9. 2004 od 17 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorně.

nová adresa provinční knihovny
knihovna.praha@op.cz

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: praha@op.cz, sv.jilji@op.cz

Bohoslužby v kostele sv. Jiljí

neděle: mše svatá v 9:30, 12:00 (v polštině) a v 18:30, večerní chvály v 19:35
pondělí až sobota

(*ranní mše sv. v červenci a srpnu odpadají*)
18:00 růženec, 18:30 mše svatá (ve středu v latině), 19:20 večerní chvály
úterý 17:00-17:55 výstav Nejsv. svátosti oltární v kapli sv. Zdislavy
Zpovídání začíná půl hodiny před mší svatou a pokračuje podle potřeby.

Bohoslužby v kostele sv. Bartoloměje

mše sv. denně v 11:30, v pondělí až pátek od 11:00 příležitost ke svátosti smíření
výstav Nejsv. svátosti oltární pondělí-pátek od 12 do 17:30, kromě 1. pátku v měsíci

Slavnost sv. Dominika – neděle 8. 8.

V den slavnosti zakladatele řádu bratrů kazatelů sv. Dominika Vás zveme na slavnostní mši sv. v 18:30, po níž budou následovat nešpory a malé pohoštění v ambitech kláštera.

Poutní slavnost sv. Jiljí, opata, patrona našeho kostela – středa 1. 9.

Přejeme všem farníkům, spolupracovníkům, návštěvníkům kostela i přátelům potřebné osvězení na duchu i na těle.

Dominikánská teologická dílna 2004

5.-9. července
téma: Věčnost – smrt – život – čas
přednáší P. Tomáš Pospíšil OP, P. Štěpán Filip OP, P. Benedikt Mohelník OP

Hnutí Světlo - život (oázy)

Prázdninová patnáctidenní oáza pro mládež od 18 do 35 let se bude konat 21. 7. - 4. 8. včetně ve Skalici (u Litoměřic). Je možné se ještě přihlásit u o. Jana (jan@op.cz) nebo v sakristii do 15. 7. Předpokládaná cena pobytu včetně stravy je 1.500,- Kč.

Nové faxové číslo

Pražský klášter má další faxové číslo 224 219 508. Fax je zatím umístěn ve vrátnici kláštera, která funguje Po - Pá 8:30 - 12:00 a 14:00 - 17:00. Mimo tuto dobu je třeba ještě dát avízo adresátovi faxu.

Nadále je v provozu také fax na provinciálátě (224 219 685).

POUTNÍ BAZILIKA SV. VAVŘINCE A SV. ZDISLAVY JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ

Kláštérni 33, 471 25 Jablonné v Podještědí
tel. 487 762 105, e-mail: jablonne@op.cz

Poutní sezóna trvá od 1. 5. do 3. 10. 2004. V tomto období jsou pravidelné bohoslužby v pracovní dny v 18:00 hodin a v soboty, neděle a státní svátky v 9:30 a 11:00 hodin. Každou první neděli v měsíci v 11:00 hodin je mše sv. v německém jazyce.

- 4. 7. 11:00 německá pouť
- 17. 7. pouť rodin a nemocných východních Čech – 11:00 Mons. Dominik Duka
- 1. 8. 9:30 slavnost Posvěcení baziliky
- 4. 8. 9:30 a 18:00 slavnost sv. Dominika
- 8. 8. 9:30 a 11:00 svatovavřínecká pouť

Konvent bratrů v Jablonném nabízí samizdatově vydání dominikánských breviářů.

P. Antonín Damián Nohejl oznamuje změnu adresy:

Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055, mob.: 602 327 842

LETNÍ MISIE

Kazatelské středisko organizuje na léto 2004 dvoje misie:

- 23. 7. - 1. 8. ve **Stodě u Plzně**
- 20. 8. - 29. 8. v **Úboči a Kolovči u Domažlic**

Vítáme jakýkoliv druh účasti na misiích a všechny moc prosíme o modlitby.

Přihlášky: fr. Pavel Mayer OP, Slovenská 14, 772 00 Olomouc, tel. 585 230 764, mobil: 602 858 800, e-mail: pavel@op.cz

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz

fr. Irenej, O.P., promotor pro růženec

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Své zprávy k otištění a návrhy na vylepšení dominikánských stránek zasílejte fr. Janu Jáchymu Benešovi (Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5 - Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz).

KOORDINACE PŘEKLADŮ

Informace o pořizování překladů zasílejte prosím sestře Ester na adresu redakce.

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svaté za

nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Místa a časy modlitebních setkání

Praha: před porodnicí U Apolináře
každý 1. a 3. čtvrtek v měsíci v 7 hodin
informace: 603 976 231, info@prolife.cz

Kladno: posluchárna v nemocnici
každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin
informace: 312 686 642, lpp@lpp.cz

Olomouc:
před porodnicí fakultní nemocnice
každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin
mše sv. v dominikánském klášterním kostele
„Za zastavení zla potratů“ v 18 hodin
informace: 602 858 800, pavel@op.cz

Brno:
pochod pro život a modlitební setkání
každou 2. sobotu v měsíci v 9:30 (mše sv.),
poté v 10:30 modlitební pochod
info: 721 211 477, libor.halik@centrum.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

Milá dominikánská rodino,

dovoluji si Vás poprosit o modlitbu za naši generální kapitulu, kterou budeme slavit ve dnech 3. - 17. července 2004.

Také Vám děkuji za Vaši lásku a vstřícnost, kterou jsem byla při různých příležitostech obdarovaná.

V úctě a lásce

S. M. Slavomíra Měříčková OP

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

9. 7.	S. M. Terezie Eisnerová	49. narozeniny
7. 7.	S. M. Fulgencie Přidalová	74. narozeniny
10. 7.	S. M. Vavřína Vacková	83. narozeniny
10. 7.	S. M. Laurencie Lacinová	75. narozeniny
12. 7.	Fr. Marek Žilinský	83. narozeniny
13. 7.	S. M. Zdislava Řičická	76. narozeniny
16. 7.	Fr. Metoděj Kočí	39. narozeniny
17. 7.	S. M. Hroznata Koláčová	82. narozeniny
18. 7.	Fr. Vojtěch Soudský	52. narozeniny
23. 7.	Fr. Valentin Laburda	48. narozeniny
31. 7.	Fr. Irenej Šiklar	34. narozeniny
31. 7.	Fr. Jindřich Poláček	28. narozeniny
3. 8.	Fr. Cyril Molnár	38. narozeniny
5. 8.	S. M. Dětmara Suhomelová	85. narozeniny
7. 8.	S. M. Pavla Výstupová	58. narozeniny
10. 8.	S. M. Lucilla Adzimová	85. narozeniny

10. 8.	S. M. Jana Pitterová	31. narozeniny
11. 8.	S. M. Michaela Smrčková	77. narozeniny
15. 8.	Fr. Norbert Badal	48. narozeniny
16. 8.	S. M. Johanka Vaňková	34. narozeniny
21. 8.	S. M. Pavla Šitinová	53. narozeniny
22. 8.	S. M. Leokadie Ferdusová	85. narozeniny
26. 8.	Fr. Jacek Horák	52. narozeniny
28. 8.	S. M. Blažejka Novotná	70. výročí slavných slibů
29. 8.	Fr. Tomáš Bahounek	57. narozeniny
30. 8.	S. M. Lucie Vintrová	31. narozeniny

BLAHOPŘEJEME!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za úspěch generální kapituly definitorů, která se bude konat v červenci 2004
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za Boží pomoc při hledání vhodného zaměstnání pro fr. Lorenza z MS Trávník
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

Kdo je moudrý, ví, že není cesty k životu, která by nevedla přes poušť. Cesta z Egypta do zaslíbené země prochází pouští. Chceme-li být šťastní a opravdu žít, pak i my musíme jít tudy. Potřebujeme komunity, které nás budou na té cestě doprovázet a pomohou nám věřit, že když Pán vyvádí Izraele na poušť, dělá to proto, aby „jí promlouval k srdci“ (Oz 2, 16). Možná, že v uplynulých třiceti letech tolik lidí opustilo řeholní život ne proto, že by byl těžší než dřív, ale že jsme občas ztratili ze zřetele fakt, že tyto temné noci patří ke znovuzrození nás jako lidí, kteří žijí radostí z Božího království. Naše komunity nemají být místem, kde jen přežíváme, ale místem, kde nalézáme pokrm na cestu. (T. Radcliffe: Medvěd a mniška, Karmel. nakl. a Krystal OP, 2004, str. 25)

LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD

se bude konat ve dnech 1. - 3. 10. 2004 ve Vranově u Brna v duchovním centru při klášteře paulánů. Setkání by se podle Směrnic LSSD měli zúčastnit všichni novicmistři, pokud se nezúčastnili dubnového formačního setkání v Praze. Nemůže-li se novicmistr setkání zúčastnit, je žádoucí, aby na setkání vyslal svého zástupce. Setkání je také otevřeno všem dalším zájemcům. Program bude zahájen v pátek večer a ukončen v neděli po obědě. Cena za ubytování podle typu pokoje: 100-300 Kč/noc; cena stravného 300 Kč za celý pobyt.

Přihlášky písemně nebo e-mailem s uvedením jména, adresy, místního sdružení a termínu nástupu (pátek večer/sobota ráno) zašlete do 15. 9. 2004 provinční moderátorce. Pozdější přihlášky nebudou možné!

SETKÁNÍ DOMINIKÁNSKÝCH LAIKŮ VE WALBERBERGU

Ve dnech 31. 5. – 6. 6. 2004 proběhlo 6. Evropské shromáždění laických sdružení sv. Dominika (Assembly of Lay Dominican Fraternities). Toto shromáždění se schází jednou za tři roky. Po Francii, Maďarsku, Polsku, Rakousku a Itálii se dominikánští laici letos sešli v německém dominikánském klášteře ve Walberbergu poblíž Kolína nad Rýnem. Účastnilo se ho okolo 60 lidí z 22 evropských provincií a vikariátů (Belgie, Británie, ČR, Francie, Chorvatsko, Itálie, Irsko, Litva, Maďarsko, Malta, Norsko, Nizozemí, Polsko, Portugalsko, Rusko, Slovensko, SRN, Švédsko, Švýcarsko, Ukrajina). Přijeli také tři zástupci ústředí řádu od sv. Sabiny v Římě, v čele s generálním promotorem pro laikát P. Geraldem Stookey O.P. Přítomná byla také zástupkyně laických sdružení Austrálie a Oceánie.

Toto shromáždění volí na 3 roky pětičlennou radu. Na úvod je třeba zmínit úkoly této rady (dále ELCDF – European Lay Council of Dominican Fraternity):

1. zajišťovat komunikaci mezi dominikánskými laiky evropských provincií;
2. zajišťovat komunikaci mezi dominikánskými laiky, ústředím řádu a jinými větvemi dominikánské rodiny;

3. připravovat a zajišťovat každé tři roky celoevropské shromáždění evropských dominikánských laiků;
4. distribuovat informace a řádové dokumenty.

Na shromáždění jednou za tři roky se diskutuje situace dominikánských laiků v Evropě a projednávají se zkušenosti s misíí a realizací dominikánského charismatu vůbec.

V minulém období byli v radě zástupci Itálie, Maďarska, Portugalska, Ruska a Slovenska. V nové radě zvolené na období 2004 – 2007 jsou zástupci Česka, Francie, Maďarska, Německa a Slovenska. Zvolena byla také nová zástupkyně Evropy v mezinárodní radě dominikánských laiků. Stala se jí Irka Patricia Kelly.

Program týdenního setkání se skládal z každodenní Mše sv., modliteb, zpráv členů dosavadní rady, voleb nové rady, plenárních zasedání a pracovních skupin. Důležitým bodem byly samozřejmě také přestávky a večery strávené v klubu, kde se diskutovalo na mnohem osobnější úrovni. K velkým kladům setkání patřila přátelská atmosféra, která (jak dosvědčovali účastníci minulých setkání) nebyla vždy samozřejmostí. Ke slabším místům patřily dle mého názoru pracovní skupiny, které nebyly příliš inspirativní. Zprávy členů rady byly hezké a nekonfliktní, ale po pravdě řečeno mě (a domnívám se, že i většinu účastníků) příliš nezaujaly. Výjimkou bylo vystoupení předsedkyně dosavadní rady Zaidy Rocha-Fereiry zaměřené na hodnocení současného stavu církve v Evropě. Velký kladem její přednášky bylo bezpochyby to, že mě i přes svou délku na rozdíl od ostatních neuspala. Obsahovala řadu zajímavých myšlenek, ale zůstala bohužel na sociologickém pohledu na církev a poněkud opomenula sakramentální a božskou stránku církve. Lidskou stránku lze samozřejmě jakkoli kritizovat, jako vše, co je lidské. V případě církve se však nelze omezit pouze na tuto tvář a zcela vynechat druhou. Hrozí totiž nebezpečí jakéhosi „eklesiologického arianismu“.

Samostatnou kapitolou byla liturgie a breviář. Pro mě osobně bylo naprosto fascinující a neuvěřitelné to, že celé společenství tvořené tolika jazykovými skupinami bylo schopno bez velkého nácivku zpívat liturgické písně, které (ať už v němčině, angličtině, francouzštině nebo latině) byly pro většinu zúčastněných vždy v cizím jazyce. Ukázalo se, že bolestivým bodem je přístup k mešní liturgii. Po mši sv. na hrobě sv. Alberta mi sdělila jedna sestra z Holandska, že pro ni byl velmi bolestivý zážitek, když (na rozdíl od

běžné praxe, na kterou byla zvyklá, a kterou šlo ostatně pozorovat i při většině mší ve Walberbergu – že koncelebrující kněží nesedí společně v presbytáři, ale jsou rozptýleni v lavicích mezi lidmi) pocítovala oddělení kněží v presbytáři od lidu v lavicích. Druhý den zase vyvedlo z míry svaté přijímání, které bylo realizováno způsobem „samoobsluhy“ – paténa s hostiemi a kalichy stály na oltáři a všichni přistupovali a brali si sami tělo Páně i kalich. Uvědomíme-li si, že na jednom setkání ve společenství týchž lidí hlásících se navíc k téže spiritualitě a pocházejících z kulturně ne příliš vzdálených regionů, jsou jedni pohoršeni přílišnou klerikálností a druzí zase přílišnou profanací eucharistické bohoslužby, vyvstává alarmující otázka, nakolik jsme ještě společenství s jedním obřadem. Tato skutečnost pro změnu vyváděla z míry mě. Domnívám se, že (nehledě na liturgické předpisy) neschopnost přijmout bez nervozity nebo vnitřní distance odlišnost upřímně jednajícího bližního, je cosi alarmujícího, co by nás mělo skutečně znepokojovat.

I přes řadu vysoce pozitivních věcí se podle mého názoru bohužel nepodařilo dotknout se hlubším způsobem tématu setkání, kterým bylo *Dominikánští laici v nové Evropě*. Za tři roky, při dalším setkání, bude snad větší zkušenost s rozšířenou EU a možná že bude i větší příležitost zhodnotit znamení času pro budoucnost, která by nás měla jako ty, jejichž charismatem je hlásání Evangelia (které je nadějí budoucnosti), zajímat. Největším kladem těchto setkání je však podle mého názoru příležitost dominikánských laiků z celé Evropy setkat se, seznámit se a sdílet své zkušenosti s různými realizacemi dominikánského charismatu.

Tomáš Machula

Pozn. redakce: Fr. Tomáš Jan Machula byl na tomto setkání zvolen členem evropské rady dominikánských laiků (ELCDF).

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS HORNÍ NĚMČÍ (představená Marie Zdislava Machálková)

Dne 29. 6. 2004 oslavila naše sestra Anna Růžena Milošová 65 let života, stejné výročí oslaví dne 28. 7. 2004 naše sestra Růžena Dominika Jurigová. Oběma sestrám přejeme hodně Božího požehnání a ochranu Panny Marie a sv. Dominika.

† Ludmila Jana Kunstová

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že nás opustila naše sestra Ludmila Jana Kunstová (* 18. 1. 1923, † 18. 6. 2004). Zemřela násilnou smrtí ve věku 82 let.

Od narození byla postižená špatnou pohyblivostí, a přesto celý život zasvětila službě

Pánu. Starala se o farní kostel až do 75 let svého života. Po celou dobu totality připravovala děti k 1. sv. přijímání. Od roku 1950 byla členkou Třetího řádu sv. Dominika. Po roce 1990 znovu obnovila místní sdružení a přivedla do sdružení 8 nových členů. Všude, kde bylo třeba, přispívala ze svého invalidního důchodu finančními dary. Všem nám byla velkým příkladem.

Prosíme o modlitby za spásu její duše. Odpočinutí věčné dej jí, Pane.

MS JILEMNICE (představený Bedřich Petr Jiří Šimůnek)

V sobotu 5. června 2004 v 10 hodin v jilemnickém kostele svatého Vavřince při mši svaté, kterou slavil fr. Karel Jordán Červený s koncelebranty fr. Václavem Bernardem Zemancem a fr. Valentinem Laburdou, složili u oltáře svatého Dominika do rukou asistenta sdružení v Jilemnicích fr. Václava Bernarda Zemance své doživotní sliby sr. Jitka Růžena Jonová, sr. Eva Anežka Hančová, fr. Jaroslav Jakub Svěcený a fr. Bedřich Petr Jiří Šimůnek. Fr. Bernard ve své promluvě zdůraznil dary Ducha svatého, které jsme obdrželi už při svátosti birmování a které nám budou pomáhat při plnění našeho domonikánského poslání. Slavnosti se zúčastnili i členové místního sdružení z Turnova a členka třetího řádu svatého Františka Antonie Hofmanová. Po skončení slavnostních obřadů se zúčastnění posilnili i tělesně společným obědem.

MS TRÁVNÍK (představený Josef Lorenzo Šebestík)

Naše sdružení pořádalo 5. 6. 2004 pouť do Mariazell a Maria Taferl pro kvasickou farnost. Děkujeme Panně Marii za ochranu a otci Romualdovi Robovi OP za povzbuzivá slova a duchovní vedení na této pouti. Pán Bůh zaplat'!

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Další setkání našeho sdružení se bude konat až po letních prázdninách 13. 9. 2004. Podrobnosti a další termíny na adrese www.laici3ps.op.cz.

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásnětová)

Naše sdružení se po prázdninové přestávce opět sejde 4. září v 8:30 v kapli sv. Zdislavy v kostele sv. Jiljí. Začínáme Ranními chválami, v 9 hodin mše svatá a pokračujeme ve velké hovorně. Všem členům dominikánské rodiny přejeme požehnanou dovolenou a na 2 letní měsíce se loučíme.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představený Jan Jáchym Beneš)

Prázdninové setkání:

7. 8. ve farním domě ve Velké Chuchli (Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, Praha 5 - Velká Chuchle): úklid kostela sv. Jana Nepomuckého, agapé, vigilie ze slavnosti sv. Dominika. Podrobnosti budou ještě oznámeny prostřednictvím OPčasníku.

Po prázdninách budou setkání pokračovat (skoro) každý čtvrtek lichého týdne, tj.: 9. 9., 23. 9., 7. 10., 21. 10., 4. 11., 18. 11., 2. 12., 16. 12. 2004

NABÍDKA NAKL. KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Timothy Radcliffe: Medvěd a mniška

Krystal OP (společně s Karm. nakl.), brož., 134 str., 119 Kč

Každá kultura potřebuje příběhy, které jí pomáhají pochopit, odkud a kam jde, co je motorem a smyslem jejích dějin. Moderní dobu charakterizují příběhy plné násilí, v nichž je hybnou silou výběr nejsilnějších jedinců, cílem je bohatství, moc a blahobyt a hlavním hrdinou osamocené, sebevědomé ego. Jeho symbolem je rozzuřený medvěd z italských pouličních reklam, který hlásá, že jde za svým soukromým cílem „silou správné ceny“. Alternativou k tomuto modernímu příběhu je obraz mnišky, která uprostřed noci v kruhu svých sester a bratří zpívá milostnou píseň velikonoční svíci. Je to píseň o tom, že čas se neměří hodinami, ale poměřuje se věčností, že člověk není osamocen, že hybnou silou není soupeření, ale láska a že blahobyt představuje spíš překážku na cestě k cíli než cíl sám... Je to píseň o naději, že z temnoty vzejde světlo.

Timothy Radcliffe, bývalý generální magistr dominikánského řádu, nás ve svých promluvách, plných laskavosti a anglického humoru, podrobně seznamuje s tím, v čem se tyto dva příběhy liší. Čtenáře a posluchače na celém světě fascinuje svým hlubokým vhladem do podstaty křesťanského povolání a do smyslu řeholního života jakožto "obnaženého jádra" křesťanství.

Řeholní život může odpovídat na hlas po smyslu jen tím, že bude ztělesňovat odlišný příběh, jinou vizi toho, co to znamená být člověkem, vizi, která je symbolizována mniškou opěvující za noci velikonoční svíci. Tento příběh nabízí jiné pojetí času. Čas není ani tak nezvratný proces pokroku jako příběh našeho setkávání s Pánem, který nás volá k sobě. A to, co ho posouvá kupředu, není soupeření nezávislých, ale neuvěřitelná tvůrčí síla, s níž Bůh křísí mrtvé. Hrdinou příběhu není osamělý moderní hrdina, ale bratr či sestra, kteří nacházejí sami sebe ve společenství a vytvářejí společenství s druhými. (ukázka z knihy)

Gerald Frachet: Životy bratří

Krystal OP, vyjde v červenci, 192 str., cca 175 Kč

Jedním z pramenů dokládajících události spojené se založením řádu a vyprávěcích o životě a skutecích prvních bratří je dílo ze 13. století známé pod názvem Životy bratří. Jeho autorem je francouzský dominikán bl. Gerald Frachet. Latinský originál knihy byl přístupný výhradně členům řádu a po mnohá staletí zůstával tento skvost středověké literatury širší veřejnosti úplně neznámý.

Čeští čtenáři se s jeho vybranými částmi mohli poprvé seznámit v časopise Růže dominikánská v letech 1936-38. Nové vydání je rozšířenou a upravenou verzí tohoto prvorepublikového výběru.

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.

knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

**Laická spiritualita Madeleine Delbrelové s
Kateřinou Lachmanovou**
KN, brož., 89 str., 99 Kč

Vnitřní modlitba

sestavil O. Dominik Wider OCD
Výběr textů z děl svatě Terezie od Ježíše.
KN, brož., 139 str., 149 Kč

Lee Strobel: Kauza víra

Novinář pátrá po smysluplnosti víry.
Návrat domů, brož., 283 str., 260 Kč

Alexandr Meň: Rozbít led / Křesťan ve společnosti

Tento malý výbor z díla představuje jednoho z nejvýznamnějších představitelů ruského pravoslaví dvacátého století, který po celý život působil jako kněz v různých farnostech Moskevské oblasti.

Triáda, brož., 271 str., 249 Kč

Christofer Hayden: Modlit se s Písmem

Úvod do praxe lectio divina.
KN, brož., 170 str., 149 Kč

Claude Tresmontant: Hebrejský Kristus. Jazyk a stáří evangelií.
Barrister&Principal, brož., 255 str., 295 Kč

Sergej Bulgakov: Nevěsta Beránkova. O Boholidsství.
Refugium, váz., 643 str., 590 Kč

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, ✉ dominika@diecezehk.cz

2/04 – Víra ve filmu

Vatikánský seznam nejlepších filmů k 100. výročí kinematografie
Spiritualita v kinematografii – Rozhovor s Robertem A. Whitem SJ
Rozhovory o filmu Utrpení Krista režiséra Mela Gibsona
(Di Noia OP, Boniecki, Holland, Krajewski, Stózewski)
Vladimír Suchánek: Ježíš Kristus... vítězný?

Tomáš kardinál Špidlík SJ: Andrej Tarkovskij
 Pavel Kopeček: Tajemství za stříbrným plátnem
 Timothy Radcliffe OP: Jurský park a Poslední večeře
 Klára Lukavská: O dracích a meditaci nad slovem aneb Tolkien filolog a spisovatel
 Markéta Tobolková: Proměny pašijí v Hořicích na Šumavě

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

podtitul druhého čísla 14. ročníku naší revue *Salve Vira ve filmu* prozrazuje, že i naše redakce podlehla debatě, kterou vyvolal film *Utrpení Krista* od Mela Gibsona. Nechtěli bychom však téma zúžit na jediný film, ale právě naopak, tento film nás inspiroval k obecnému pohledu na tuto problematiku.

Nikdy jsem nepřistupoval ke psaní editoriale s většími obavami a pravdivým konstatováním o své nekompetentnosti k danému tématu. Spásná myšlenka mě napadla jednoho večera, kdy jsem si uvědomil, že jde o vážné souvislosti, které jsou starší než film. Přece téměř dvacet let jsem se v rámci úvodu do studia teologie zabýval otázkou umění jako pramene teologického poznání.

V obou případech jde o obraz, ve filmu však o obraz živý. Jsou zde jisté styčné body. Vyostřená debata, kdy ta či ona strana hledá argumenty, mi připomíná historii křesťanského umění. Jak dlouho trvalo, než se křesťané odvážili zobrazit Ukřižovaného na kříži! Boj ikonoklastů za isaurijské dynastie byl však o něco zuřivější a krvavější. Ale již v sedmém a osmém století se znovu ozývá ono původní starozákonní tvrzení, že není dovoleno zobrazovat Boží skutečnost. Druhý nicejský ekumenický koncil (787) obhájil právo obrazu a Východ dodnes slaví vítězství nad ikonoklasmem jako svátek ortodoxie. Západ dlouho nemá odvahu zobrazit Boha Otce. Také rané středověké vitraje, či *Biblia pauperum*, používají jedné podoby pro Boha Stvořitele, jako pro Ježíše Krista. Teprve 13. století definitivně opouští tento způsob a předchozí tradici uvolňuje především klasické středověké zobrazení Nejsvětější Trojice. V době západního rozkolu znovu propuká ikonoklasmus a vítězí v kalvínské konfesi. Devastace svatovítské katedrály za zimního krále Fridricha Falckého je živým a výmluvným svědectvím dodnes, stejně tak i zánik sakrálního umění ve značné části protestantských církví.

Pro porozumění naší diskusi o zmíněném filmu považuji za vhodné připomenout ortodoxní nauku o malbě ikony. Ve východním křesťanství se požaduje, aby autorem ikony (posvátného obrazu) byl člověk zasvěcený Bohu a při samotné malbě obrazu zůstával ponořen do modlitby.

Co tedy vyplývá z této exkurze do historie křesťanského umění? Myslím, že jsme děti svých rodičů. I v nás se zmitá otázka, je-li možné zobrazit božské, to, co je nepostižitelné, nadsmyslové, transcendentní. Nestane se tak Kristus hříčkou v rukou

subjektivity filmových tvůrců? Je skutečně lhostejné, kdo je režisérem, scénáristou, kameramanem? Kdo zobrazuje jednotlivé postavy Krista, Panny Marie, apoštolů? Nemíním zde vstupovat do otázky umělecké hodnoty, tu musím ponechat jiným.

Když se takto zamyslíte nad jednotlivými články, může se pro vás historická debata stát současností, mění se jen výtvarný žánr a jména debatujících. Ptám se: Je adekvátní diskuse o tom, zda autor filmu je progresivní či pokrokový katolík? Stoupenci malby ikon by asi nepřijali Krista podle Kazantzakise, Pasoliniho či Normana Jewisona. Stojí za úvahu, proč v očích mnoha autorů Pasoliniho Kristus, někdy připomínající “komunistického agitátora přesvědčujícího soukromé rolníky ke vstupu do JZD”, je pro mnohé přijatelnější než Kristus Mel Gibsonův. Přesto i já a celá naše generace, která měla v 60. letech možnost shlédnout Pasoliniho *Evangelium podle Matouše*, jím byla nadšená. Není v tom určitý dobový kontext? Nevyrůstá naše sympatie ke komunistickému tvůrci z toho, že zaujal v komunistickém světě nekonformní přístup k postavě Ježíše Krista?

V našem váhání, někdy i odporu k otázce zobrazení Krista, se může skrývat i ona neochota přijmout pohoršení inkarnace. Abstraktní náboženství je přijatelné světu gnose, a to v jisté míře platí i dnes. V klasických zobrazeních Krista jsme ukolébáni tokem kulturní tradice. Film, jako nové médium v oblasti sakrálního umění, je ještě stále živý a ve své blízkosti k “virtuální realitě” má silný náboj skandalizace. Zjevení Zmrtvýchvstalého, jako i požadavek vidět v druhém Ježíše Krista, ospravedlňuje subjektivitu fra Angelica, Velasqueze, Grünwalda, Leonarda da Vinci, Rubleva či Michelangela.

Pašijový úsek zachycující utrpení Krista je *scandalum par excellence* celé křesťanské víry. Autor se vyznává, oč opírá své líčení. Považuji za téměř nespravedlivé, když se k těmto skutečnostem v kritice filmu vůbec nepřihlíží. Je to otřesné utrpení, které nám autor filmu postavil před oči. Nemohu se zbavit dojmu, že podobnou výtku lze adresovat i čtvrté písni o Božím služebníkovi proroka Izaiáše.

Jinou otázku ve mně vyvolává ono napětí, které film vzbudil v křesťanském světě a římskokatolické církvi samé. Zjednodušeně můžeme konstatovat, že věřící přijímají tento film s nadšením. Naopak převážná část intelektuálů film odmítá. Důvody zde nemusím opakovat, neboť se objevují v jednotlivých příspěvcích. V teologickém světě film navodil debatu. Uveřejněný rozhovor s Otcem Di Noiou OP, podsekretářem Kongregace pro nauku víry, není jen příspěvkem, ale i připomínkou teologického principu *sensus fidelium*, který je v současné Církvi pošlapáván jak těmi, které nazýváme tradicionalisty, tak těmi, kteří se nazývají progresisty. Nesvědčí to však o velké ochotě naslouchat víře Božího lidu a není to příliš dobrou známkou pro demokratické ladění v naší Církvi. A ejhle! Je to Řím, který má ještě otevřený sluch pro citění věřícího lidu. Doufám, že nikdo tento princip nezařadí mezi překonaný kýč. Není i zde klíč k pochopení, proč Církev ztrácí lidové vrstvy?

Nyní zcela vážně. Jistě, že jeden film a diskuse o něm nemůže přinést konečné řešení nadhozených otázek. Ani tento editorial si nečiní nárok na jakési konečné slovo a hodnocení. Také i náš časopis rozšiřuje toto téma a zmínkou o pašijích v Hořicích na Šumavě ukazuje na cestu od slova k obrazu, od obrazu k živému obrazu, od hry k filmu.

Doprovodný obrazový materiál může učinit i z našeho letošního druhého čísla filmový zážitek a povzbudit naši snahu o pochopení vztahu mezi Slovem a Obrazem. Kéž nám tato kombinace dovolí slavit malý svátek ortodoxie.

fra Dominik Duka OP

NEKROLOGIUM

27. července 1909

zemřel v Litoměřicích bratr spolupracovník **Blažej Güttler**. Narodil se 11. prosince 1837 v Eckersdorfu ve Slezsku, sliby složil 18. srpna 1868 v Olomouci. Sloužil Bohu a bratřím jako kuchař v kláštèrech v Olomouci, Znojmě a Litoměřicích. Pohřben je v Litoměřicích. Ať odpočívá v pokoji.

1. srpna 1929

zemřel v Košicích v nemocnici bratr spolupracovník **Josef Malíř**. Narodil se v Dolním Suchově ve Slezsku 22. února 1874, sliby složil 15. prosince 1907 v Olomouci. Za 1. světové války byl vrchním kuchařem v klášterní nemocnici ve Štýrském Hradci. Později sloužil bratřím jako kuchař v Košicích. Pohřben je v Košicích. Ať odpočívá v pokoji.

26. srpna 1954

zemřel v Chotovinách u Tábora **P. Valentin Krejčí**. Narodil se 14. června 1917 v Polance v Čechách, sliby složil 28. září 1939 v Olomouci a zde byl rovněž vysvěcen na kněze 2. července 1944. Působil v Olomouci a Praze. V roce 1950 byl internován v Broumově, později odsud odveden na vojnu k PTP. Po propuštění se stal farářem v Hořepníku u Tábora. Pohřben je v Polance u Tábora. Ať odpočívá v pokoji.

To, po čem toužíme nyní jako hříšníci, není milosrdenství, které jen zapomíná, co jsme udělali, ale milosrdenství, které z toho činí okamžik nového zrození, svěžího začátku. A tváří v tvář smrti opět toužíme po slovech Anděla, která by nám zvěstovala novou plodnost. Neboť celý náš život se vším všudy je otevřen Boží nekonečné novosti, jeho nevyčerpatelné svěžesti. Anděl přichází vždy znovu, se stále novým zvěstováním dobrých zpráv. (T. Radcliffe: Medvěď a mniška, Karmel. nakl. a Krystal OP, 2004, str. 25)

SERVO – VÝROČNÍ ZPRÁVA 2003

Pomocná organizace SERVO je sdružení pod patronátem řádu Dominikánů. Jejimi členy jsou lidé, kteří sympatizují s touto službou řádu. Základní myšlenka odpovídá řádu Maltézských rytířů – pomáhat lidem trpícím nouzí, starým, nemocným, invalidům a ohroženým dětem bez ohledu na jejich národnost, rasu a náboženství.

Každý rok je jiný. V roce 2002 jsme měli mnoho možností zabavit a zaměstnat hrami a sportem naše děti – hosty v misijním středisku. Proto byl rok 2003 spojen s novou organizací rozmanitých aktivit.

Zde předkládám krátký přehled o situaci v misijním středisku.

Počet návštěvníků, tedy dětí všech věkových skupin, se k naší radosti zdvojnásobil. Za hrami a za sportem přišly nové celé tak zvané uzavřené party mládeže. K naší lítosti také mnoho mladých, nejčastěji mezi 13. a 15. rokem, kteří propadli drogám. Bohužel je užívání marihuany a pervitinu (droga, která je vyráběna v České republice a je proto levnější) na sídlišti Barrandov označováno za „in“. Zvláště již zmíněná věková skupina mladých je ve velkém ohrožení. Tato droga má pro mladý organismus drtivé následky. Nezřídká dochází k situacím, jak v rodině, tak i ve škole, kdy děti nevidí jiné východisko a skončí u používání tvrdých drog. K tomu ale potřebují peníze, které si musí obstarávat, a tak se z nich mnohdy stávají kriminálníci. Proto se reorganizovaný program vedení střediska zaměřuje na osvětu právě těchto mladých lidí. Vychovatelé, tři sociální pracovníci, jeden z nich celodenně a dva na poloviční úvazek, se snaží ze všech sil děti zabavit. Největším problémem této mládeže je nuda. Vedoucí střediska popisují situaci dětí takto: jejich den je rozdělen do tří částí – jednu třetinu dne stráví děti ve škole, druhou prospí a třetí třetinu dne se nudí. V tomto čase hledají atraktivní dobrodružství a zakázané ovoce pak nejvíce chutná. Proto považujeme za tak důležité, abychom udrželi v provozu středisko, které dětem dává možnost sportovat, hrát si a získávat informace.

Proč jsou děti ohroženy drogami? Příčinou je anonymita mezi obyvateli 30tisícového sídliště Barrandov a lhostejné chování jeho obyvatel. K tomu je asi nutí nedostatečně placená zaměstnání, takže rodiče musí pracovat po celý den. Skutečnost, že vztah k církvi a její náboženské nauce, informace o dění mimo jejich partu a vzdělání jsou jim neznámé, a totální nezájem o blízké,

nechává děti vyrůstat bez řádu a představy o morálce. Misijní středisko se pokouší poskytnout jim to, co jim nebylo dopřáno nebo bylo promeškáno.

K tomu ale pomocná organizace Servo potřebuje pomoc – peněžní nebo věcné dary, jako byl hrací stůl na stolní tenis od předsedy senátu pana Petra Pitharta, hry na Den dětí od České spořitelny, pana ředitele Jaroslava Šustra a paní ředitelky Ing. Evy Farkačové, a mnoho jiné pomoci děti zaměstnat, jako na příklad vyrábění adventních věnců a cukroví v době adventní. Když se konají větší akce, přicházejí také rodiče, zvláště ti, kteří jsou šťastní, že jejich děti mají v době, kdy pracují, místo, kde je o ně postaráno a kde jsou v bezpečí. Klubovny skautů, ochránců přírody nebo sportovní kroužky jsou pro zaměstnané rodiče velkou pomocí. Bez podpory pomocné organizace Servo a jejich dobrodinců by udržení tohoto zařízení bylo nemožné.

Přednostní péče patří samozřejmě mladým, kteří jsou v ohrožení drogami nebo jsou již na nich závislí. Pro takové je misijní středisko na Barrandově něco jako stanice první pomoci.

Se svými problémy (hlavně problémy ve škole) přicházejí děti nejdříve k sociálním pracovníkům. Rozhovory a speciální program zabývající se problematikou drog pomáhají dětem k tomu, aby se svého návyku zbavily.

Ve vážných případech je též nutné hledat kontakt s rodiči, kteří většinou nic netuší. Jsme přesvědčeni, že podpora tohoto misijního střediska musí zůstat naším hlavním úkolem.

Bohužel se nám nedostávají peníze na to, abychom mohli nabídnout dětem ze sociálně slabších rodin společně sportovní a vzdělávací dovolené (letní a zimní tábory, turistické kurzy, dny věnované ochraně přírody atd.). Potřebovali bychom případně také nějaký mikrobús, abychom mohli dát dětem možnost nechat město za zády. Udržování domu a jeho chodu se organizace Servo snaží co nejvíce podporovat. Další zaopatření je však nad naše síly. Farnost Zlíchov i organizace Servo dostávají také dotazy a prosby od lidí, kteří se ocitli ne vlastní vinou v nějaké těžké životní situaci a nespádají do schématu sociální sítě státu.

Na závěr bych chtěla srdečně poděkovat všem dobrodincům, pomocníkům a sympatizantům za jejich necenitelnou pomoc v minulém roce. Prosím, zůstaňte s námi a skrze nás spojení s našimi dětmi, které jsou naší největší starostí.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Praha 20. 1. 2004

DOMINIKÁNŠTÍ LAICI ZA NOVOU EVROPU Walberberg 2004

Ve dnech 31. 5. až 6. 6. 2004 se ve Walberbergu v Německu, nedaleko Kolína nad Rýnem, konalo setkání evropských dominikánských laiků. Každá provincie, viceprovincie či vikariát na něj směly vyslat tři delegáty (většinou promotora pro laikát, provinčního moderátora a dalšího laika). Za naši provincii to byli fr. P. Jan Rajlich, OP, Tomáš Machula a Dita Haráková. Celkem se zde sešlo 77 zástupců z 22 zemí, kteří vyslechli různé příspěvky – na různá témata s různou odezvou; navštívili hrob sv. Alberta Velikého; odhlasovali dodatky ke stanovám ECLDF (Evropské rady laických sdružení sv. Dominika), které vymezují vztah mezi ECLDF a zástupcem Evropy v Mezinárodní radě laických sdružení sv. Dominika (ICLDF); naopak neodhlasovali přijetí finanční zprávy pro její formální nedostatky, a tato tudíž bude zaslána dodatečně; jednotlivými provinčními radami k tomuto pověření zástupci (za každou zemi směl hlasovat jen jeden) zvolili novou Evropskou radu ve složení: Eva Kameniarová – Slovensko, Nikolet Muranyi – Maďarsko, Chantal Soligny – Francie, Robert Kopfmüller – Německo, a Tomáš Machula – Česká Republika!!!; zvolili nového zástupce pro Mezinárodní radu: Patricii Kelly z Irska; a přijali předběžné návrhy čtyř zemí – kandidátů na další setkání, jež by se mělo uskutečnit za tři roky – mezi nimiž vedle Malty, Holandska a Slovenska figuruje i Česká Republika. Setkání se zúčastnili i generální promotori: pro laikát – fr. P. Gerald Stookey, OP, pro dominikánskou rodinu – fr. P. Chrys McVey, OP a pro střední a východní Evropu – fr. P. Rajmund Klepanec. Magistr Řádu, fr. P. Carlos A. Costa, OP, se ze setkání nakonec omluvil, nicméně na ně zaslal alespoň své pozdravy a všechny ujistil svými modlitbami za jeho zdárný průběh.

Tak nějak by asi měla vypadat oficiální zpráva s ambicemi stručně a jasně vystihnout vše podstatné. A přitom – právě to podstatné v ní zůstává skryto, snad proto, že se hůře pojmenovává a nedá se vyčíslit ...

Už cestou do Walberbergu, zatímco Jan řídil, Tomáš se ujal role navigátora (kdo mě zná, ví proč), a na mě tak zbylo celé zadní sedadlo, odkud jsem mohla v klidu pozorovat krásnou německou krajinu (která zvláště v Bavorsku působí tak domácky) a poslouchat bratry, jsem si znovu a hlouběji uvědomila, jak velké mám štěstí, že se budu moci setkat s ostatními dominikánskými laiky Evropy a že za nimi jedu právě v tomto týmu.

Když jsme zhruba po 10 hodinách cesty konečně dorazili na místo určení, náhle se rozpršelo tak, že, než jsme stačili vyndat zavazadla z kufru a dojít do cca 20 metrů vzdálené haly, vypadali jsme jako hastrmani. Ve zmíněné hale se právě shromažďovali ostatní účastníci, vracející se z večeře. Očividně jsme svým zjevem pobavili – mávali na nás a smáli se. Procházeli jsme uličkou mezi nimi, podávali jim ruce a rychle se představovali: „Czech Republic – Czech Republic.“ (Po celý zbytek setkání se ke mně s úsměvem hlásili lidé s tím, že nás viděli přijíždět.) Byli jsme celí zmáčení, ale šťastní. Byl to zvláštní pocit: člověk jede hodiny a stovky kilometrů, aby zjistil, že dorazil domů...

Zaplatili jsme konferenční poplatek (jako „stredo-východniari“ jsme platili zhruba desetinu toho, co ostatní – 40 euro), vyzvedli si desky s materiály a odnesli si tašky na pokoj. Byli jsme ubytováni na dokonale vybavených jednolůžkových pokojích se samostatným sociálním zařízením a výhledem do zahrady, za nějž bychom v hotelu jistě museli připlatit. Posadila jsem se na postel ... a pochopila, že jedna z nejbohatších zemí Evropy se nás rozhodla uctít jako hosty. (Co tomu asi říkají Ukrajinci?) Na psacím stole u okna na mne s německou důsledností čekal celofánový pytlík, který předstíral, že je z krajky, a byl plný výborných čokoládových bonbónů. Hned vedle něj byl pohled Walberbergu a obrázek sv. Dominika s ujištěním ve třech jazycích, že jsem vítána.

Za chvíli měl začít seznamovací večírek v baru (který se po zbytek setkání - mnohdy až do časných ranních hodin - stal útočištěm našich diskuzí) a já musela ještě rychle seběhnout na improvizovanou večeři pro české opozdilce. Servírka se nám omlouvala, že to není dokonalé, ale bylo to přímo skvělé! Těch druhů sýrů a salámů – a hlavně: kafe!!! (U snídaně jsem pochopila, co tím „dokonalé“ asi myslela ...) Prostě jsme se měli tak dobře, až se o tom stydím psát, ale ani všechna ta „materiální dobra“ zdaleka nemohla vyvážit nádhernou atmosféru, v níž naše setkání probíhalo.

Druhý den ráno jsme se všichni shromáždili v klášterním kostele, abychom mši svatou, kterou sloužil fr. P. Jerry Stookey, OP, náš generální promotor, celou akci slavnostně zahájili. Člověku se tajil dech, když se tak rozhlédl kolem sebe. Vždycky jsem si Řád představovala jako pestrobarevnou mozaiku, ale přála bych vám vidět ji zblízka! Musela jsem znovu žasnout nad tím, jak velký dar v Řádu máme, jak jsme jeden na druhého bohatí a jak málo si to někdy uvědomujeme.

Jerry nás však vyzýval k vzájemné trpělivosti a, jakkoli mi to v tu chvíli připadalo zbytečné, hned odpoledne se ukázalo, že věděl, co činí. Po zcela nevině vyhlížejícím referátu Evy Kameniarové o Dominikánském laikátu a ostatních větvích Řádu se strhla bouřlivá diskuze, jestli tedy jsme nebo nejsme členy Řádu a jak se to má s našimi sliby ... (čekala jsem, kdy přijdou na pořad hábity). Jeden církevní právník z Palerma a jeden velice milý Otec z Belgie, Eugénio (pokud se nám podaří sehnat překladatele z francouzštiny – prosím hlase se! – budete mít možnost se s ním v říjnu seznámit osobně na našem setkání formátorů na Vranově u Brna), říkali, že není

pravda, že naše sliby jsou soukromé, jak se tvrdí v poznámce k našim stanovám, protože je skládáme veřejně a směrem k Řádu, a tudíž nás z nich nemůže vyvázat např. farář, ale zase pouze k tomu kompetentní představitel Řádu.

Do diskuze se zapojil celý český tým a nejlepší na ní bylo, že každý z nás zastával jiné stanovisko. Podařilo se nám zabodovat podruhé. O přestávce za mnou přišel jeden polský kněz a ptal se mě, jestli máme u nás doma problém jenom s Janem nebo se všemi bratry. Snažila jsem se mu vysvětlit, že ani jedno ani druhé. Později jsme se tomu museli smát, ale v tu chvíli jsem se cítila hrozně. Byla jsem překvapená, že to někoho vůbec mohlo napadnout.

Časem jsem pochopila, že „na západě“ jsou vztahy laiků s otci, jakož i vztahy k nadřazeným obecně, zvláště pak vztahy mezi muži a ženami, skutečně zraněné – prostoupené všemi těmi machismy, feminismy a sexismy, kterým se u nás doma zatím ještě smějeme. Samozřejmě, že je to do velké míry vždy osobní záležitost a těžko generalizovat, ale obecně mi situace tam v tomto ohledu přišla vážnější než u nás. Nechci se rouhat, ale možná bychom měli být komunistům ještě vděční za to, že sehráli roli společného nepřítele, který nás tmelil dohromady a činil na sobě navzájem závislými.

Snad ve všech provinciích je spolupráce s ostatními větvemi Řádu skutečně problém. Nemyslím, že bychom měli usnout na vavřínech, ale když jsem jim říkala, že u nás řídí dominikánské nakladatelství laici, a vyprávěla jim o Kazatelském středisku, v němž se scházejí zástupci sester, bratří a laiků, aby společně plánovali a koordinovali činnost české dominikánské rodiny, znělo to jako pohádka – až jsem se sama sebe musela ptát, jestli už vážně nelžu.

Někde, například v Polsku, spolupráce vážne, protože tam bratří mají tolik, že mnozí ani nechápou, k čemu jsou pak laici vlastně ještě dobří (tam je situace navíc komplikovaná i rozdělením samotného laikátu na „řeholní“ – připomínající spíše komunitu Montellate sv. Kateřiny Sienské, a „civilní“, který je velmi blízký dnešnímu pojetí u nás). Jinde, třeba ve Skandinávii, lze spolupráci s bratry označit za téměř bezproblémovou – téměř žádné bratry tam totiž nemají. Laici v některých zemích, např. v Holandsku, mi z nedostatku bratří připadají natolik frustrovaní, že ve snaze podržet dominikánskou štafetu i za ně se, zvláště při liturgii, pomalu dostávají už za hranice Katolické církve.

Pochopila jsem, že nejen my laici, ale mnohdy i sami bratří si nejsou svou rolí v Řádu jisti, v důsledku čehož dochází ke kuriózním postmoderním zmatkům, kdy by někteří laici – pokud možno v hábitu – nejradyji kázali v kostele, zatímco někteří bratří v civilu by se snad i během mše nejradyji tvářili, že jsou laici, aby měli k lidu blíž. Ale i zmatek je lepší než mrtvolné ticho. A nakonec, jak říká bratr Chrys, zmatek není tak špatnou startovní čarou, od níž se koneckonců lze odrazit dál.

Fr. P. Chrys (Chryzostomus) McVey, OP je velmi milý, moudrý a skromný bratr s bohatými zkušenostmi s dominikánskou rodinou ve světě. Pochází z Provincie sv.

Alberta Velikého v USA, ale mnoho let strávil na misiích – např. v Pákistánu. Když jsem se s ním bavila poprvé (a pak, že se nevyplácí chodit pozdě na večeři!), tak jsem ani netušila, že je to generální promotor pro Dominikánskou rodinu. Později jsem mu ukázala fotografie z našich rodinných setkání v Hradci (poslala mi je sestra Dominika po internetu – člověk díky němu mohl stále udržovat kontakt s domovem). Otcí Chrysovi se líbily a slíbil, že se za námi na setkání v roce 2005 přijede osobně podívat. Ani setkávání Dominikánské rodiny ještě zdaleka nejsou ve všech provinciích samozřejmostí.

Bylo hrozně milé, kolik lidí na fotografiích poznávalo Otce Dominika Duku, OP – až mě to překvapovalo - jeden německý laický bratr se mému údivu musel smát: „Vždyť to byl svého času snad nejznámější dominikán v Evropě! Podepisovali jsme tu za něj petici – sám jsem ji na velvyslanectví v Bonnu odevzdával.“ Velmi hezky se ke mně, když si všiml české vlaječky na jmenovce, hlásil i jeden starší, stále usměvavý otec ze Švýcarska, který vzápětí dodal, že je také bývalý provinciál a abych prý Otce Dominika moc pozdravovala – musela jsem mu ty snímky nakonec nechat.

Všichni na nás byli moc hodní a dávali nám najevo, jakou mají radost, že jsme se po evropském setkání ve Fognanu, kde jsme neměli svého zástupce, zase vrátili zpět. Když jsme nominovali Tomáše do Evropské rady, chodili nám spiklenecky oznamovat, že je jejich favorit (a skutečně dostal 18 hlasů z 21 možných – samozřejmě nejen proto, že je Čech!).

Lidé tam byli k sobě navzájem otevření a bylo vidět, že se cítí každým osobním setkáním obohaceni. I když člověk nemohl vždy se všemi názory souhlasit, bylo přinejmenším zajímavé si je vyslechnout. Líbil se mi i způsob, jakým někteří argumentovali – věcně a stručně, ale skutečně se vši láskou a úctou. Myslím, že v tomto ohledu se ještě máme hodně co učit.

Těžko lze vypsát vše, co jsme tam zažili. Hluboký dojem ve mě zanechala např. návštěva hrobu sv. Alberta Velikého a mše svatá, která byla v jeho těsné blízkosti pro nás sloužena, a následná prohlídka krásného historického města Kolína nad Rýnem – kde si člověk znovu musel uvědomit, jaké měla Praha za II. světové války štěstí – což bylo zvláště kuriózní, uvědomil-li si zároveň, že je právě obklopen zástupci tehdy válčících mocností. Otec Columba z Anglie, kterému letos bylo 88, nás na závěrečném večírku vyzval, abychom se nikdy ve jménu žádné ideologie nenechali přesvědčit k účasti na něčem tak strašném, jako to dopustila jeho generace, již hrůzy II. světové války straší dodnes.

Chtěla bych všem moc poděkovat, za to, že mi dali důvěru a možnost se tohoto setkání zúčastnit. Potvrdilo se na něm, jak je důležité být v kontaktu s naší rodinou ve světě – nejen proto, že patříme do světového řádu celosvětově rozšířené církve – a není tudíž ani možné stát mimo jeho strukturu, a to nejen na evropské úrovni, ale třeba i proto, abychom si uvědomili, že problémy mají i jinde – a mnohdy i větší; že se vlastně máme ještě docela dobře a máme, co nabídnout.

Máme teď svého zástupce v Evropské radě. To je zárukou, že zůstaneme v přímém kontaktu s děním ve světě. Doufejme, že toho dokážeme dobře využít a budeme schopni se i více zapojovat do mezinárodních projektů jako je DVI (Mezinárodní dominikánské dobrovolnické hnutí), IDYM (Mezinárodní dominikánské hnutí mládeže, jehož promotora tento rok uvítáme na dalším setkání České dominikánské rodiny) a v neposlední řadě i hnutí pro Spravedlnost a mír. To samozřejmě není úkol pouze pro jednoho člověka. Je potřeba dát dohromady tým lidí, který by mu byl schopen vytvářet zázemí např. překládáním potřebných dokumentů a zpráv z internetu a IDI, eventuelně vyřizováním nezbytné agendy. Tým lidí, z něhož by se mohli vybírat účastníci dalších setkání. Věřím, že u nás máme dostatek šikovných bratří a sester, kteří by si byli schopni na tuto práci ještě najít trochu času – nebojte se a hlaste se!

Je to zároveň i výzva pro nás pro všechny. Na tomto setkání jsme platili pouze desetinu konferenčního poplatku a byly nám dokonce odpuštěny i kontribuce za poslední tři roky (1 euro na hlavu ročně) se slovy, že jsme přece rodina a je normální, že v rodině si lidé navzájem pomáhají – že rodiče platí za své děti. Myslím, že této „dětské nálepky“ bychom se měli rychle zbavit – že je v možnostech každého z nás si jednou za rok vyšetřit alespoň těch cca 30,- Kč a poslat je třeba za celé sdružení za tímto účelem společně.

Ve Walberbergu jsme byli osloveni, abychom zvážili možnost uspořádat příští setkání za tři roky u nás – Česká republika je pro všechny dobře dostupná a v porovnání s ostatními státy i levná. (Pro nás by to mělo tu výhodu, že by se tak čeština – vedle angličtiny a francouzštiny – automaticky stala konferenčním jazykem a setkání by se mohlo zúčastnit více našich laiků). Společně jsme to probrali jak v rámci českého týmu tak i se zástupci Slovenské provincie a nakonec jsme se rozhodli, že se do předběžných nominací přihlásíme, s tím, že pokud by byla některá z našich zemí vybrána, zorganizovali bychom toto setkání společnými silami (své služby a zkušenosti nám nabídl i letošní pořadatelský německý tým). Spolu s námi se přihlásili i Holanďané a Malťané (kteří jsou horkými kandidáty).

Nicméně se jedná skutečně o nominace předběžné, tj. pokud by Česká republika měla postoupit do užšího výběru kandidátů, musela by do října předložit Radě konkrétní návrh místa s předběžnou kalkulací nákladů a především dát dohromady tým, který by za uskutečněním celé akce stál. Takže je to jen na vás, pokud vás tato myšlenka oslovila a byli byste ochotni se jakýmkoli způsobem zapojit do její realizace, přihlaste se na adrese:

Dita Haráková, Smetanova 88, 583 01 Chotěboř;
tel.: 569 641 304, mobil.: 737 986 652; e-mail: dita@op.cz

Milé sestry a bratři, děkuji všem vytrvalcům, kteří dočetli tuto zprávu až do konce a těším se na vaši odezvu.

Dita Zdislava Haráková

DŮLEŽITOST STUDIA TEOLOGIE V DOMINIKÁNSKÉ TRADICI

P. Wojciech Giertych OP

Ze všeho nejdřív bych rád uvedl, co řekl fr. Damián Byrne OP při jedné ze svých návštěv Polska. Byl jsem tenkrát submagistrem studentů a spolupracoval jsem na formaci velkého množství bratří. Jeden z nich se zeptal otce magistra, proč nemáme tradici individuálního duchovního vedení. (Řada současných řeholních kongregací a diecézních seminářů následuje jezuitský model a klade na osobní duchovní vedení velký důraz). Damián odpověděl, že někteří lidé sice mají raději, když se pravidelně setkávají s jedním duchovním vůdcem, ale v naší dominikánské tradici to není. Místo toho máme dva velmi důležité výchovné (formační) prvky: náročný společný život a úžasnou teologickou tradici. V komunitním životě (s naší tradicí kapitul, komunitních setkání a demokratického řízení) se jeden o druhého obrušujeme a působení našich bratří je velmi důležitým faktorem našeho zrání. Studiem teologické tradice poznáváme, co je zásadní, nabýváme celistvého pohledu, navykáme si přemýšlet a uvádíme do souladu svou víru, myšlení, citlivost pro potřeby světa i Církve okolo nás, naše vlastní rozhodování, reakce, citové postoje i světový názor. Stane-li se, že náš společný život přestane klást nároky (a to se občas stává zvláště v mužských komunitách, kde snadněji sklouzáváme k individualismu), a přidá se k tomu oslabení úsilí při studiu teologie, ocitáme se bez té pomoci, která je naší silou, a náš duchovní život i naše povolání může ztroskotat.

Studium teologie je životně nutné k vybudování naší vnitřní jednoty potřebné k tomu, abychom lidsky i duchovně dospěli. (Chtěl bych zde učinit malou poznámku. Fakt, že se tolik nesoustředíme na duchovní vedení a že trváme na oddělenosti duchovního života a řízení, je podstatný pro naši demokracii. Některé řády a nové komunity ilustrují skutečnost, že pokud se tyto věci smísí, pak selhává rozlišování mezi „*forum internum*“ a „*forum externum*“ a otevírá se prostor pro strašlivou manipulaci a zneužití autority!). Sám bych viděl ještě další motiv. Studium teologie je dnes (pro muže i ženy) stále důležitější. V minulosti vstupoval mladý člověk do řeholního života obvykle z prostředí tradiční, často venkovské katolické rodiny nepříliš ponořené do tlaků soudobé kultury. Řeholní formace takového člověka (i kdyby byla jen povrchní) měla na čem stavět a obvykle nabídla kandidátovi více, než obdržel doma. Dnes lidé vstupují do řeholního života již s akademickými tituly a i když je nemají, jsou ovlivněni filmy, televizí, zprávami, internetem atd. Mysl a představitivost mají zaplácanou vším možným,

co si každý z nich musí nejdříve vnitřně uspořádat podle principů Evangelia. Když do řádu vstoupí mladý člověk, který poznal víru a dominikánské povolání skrze modlitební skupinu, na mládežnickém setkání s papežem nebo v charismatickém hnutí, potřebuje něco víc než samu tuto možná velmi nadšenou a emocionální náboženskou zkušenost, která ho přivedla do Řádu. Aby se víra a povolání nezakládaly pouze na proměnlivých emocích, je třeba uspořádat celý systém myšlení. Víra musí vstoupit do intelektuálního života a do sféry svobodného rozhodování. To znamená, že se musí všechny myšlenky, koncepce, intelektuální postoje, ideologie, rozhodnutí, módní trendy a zvyklosti přezkoumat ve světle úžasných teologických tradic (pozitivně, bez popírání dobrých stránek). Kandidátovi zdaleka nestačí říci: „Tady si vezmi růženec a breviář, to ti bude stačit!“. Jestliže kandidáti kněžství musí studovat alespoň šest let filosofii a teologii, není jejich budoucí apoštolát hlavním důvodem tohoto studia. Je to kvůli nim samým, kvůli jejich lidské a křesťanské identitě. Totéž by mělo platit o řeholnicích. Ony mají tutéž potřebu teologické formace. Jestliže je řeholnice pro svoji budoucí práci formována profesionálně (třeba aby mohla vyučovat biologii), potřebuje ke své osobní řeholní zralosti obdržet teologickou formaci stejné úrovně.

Intelektuální formace řeholníků by měla uvádět do myšlení velkého Mistra, který zanechal důležité dílo potvrzené Církví a který se může stát základem osobní, intelektuální a duchovní syntézy. Tímto Mistrem může být někdo jako Sv. Tomáš, Kateřina Sienská, Terezie z Lisieux nebo někdo z církevních Otců. Trvá to dlouho, než člověk pochopí myšlení Tomáše Akvinského, sv. Augustina nebo Terezie z Avily! To vyžaduje usilovné ponoření do studia teologie jeho doby, které nám ukáže platnost principů našeho Mistra pro otázky, které klade dnešní doba. Znalost teologického dědictví Mistra se může stát základem pro mnoholeté kázání, učení či službu v Církvi. Mnohé řeholní kongregace by možná řekly, že mají osobnost své matky zakladatelky, a ona že může být duchovním a teologickým Mistrem pro sestry. Může to být pravda, ale jen do určité míry. Zakladatelka možná ani nezanechala závažné teologické nebo duchovní dílo. Možná máme některé její spisy zachycující intelektuální formaci, jakou ona obdržela v 19. století. Takové dědictví musí být „nově čteno“ a přizpůsobeno potřebám století 21. K tomu je zapotřebí širšího pohledu, který zachycuje i vzdálenější tradici, a zároveň je otevřen současnému vývoji církve.

ÚLOHA ŽEN V MYŠLENÍ CÍRKVE

P. Wojciech Giertych OP

Byly doby, kdy se zdálo, že žena se nemůže stát učitelkou Církve. Naštěstí už toto období máme za sebou a stále více si uvědomujeme, jak velikou službou a darem pro Církev je specificky ženský přístup k Božímu tajemství. Rád bych to ukázal na tom, jak Aquinský rozlišuje mezi „intellectus“ a „ratio“. Intelekt je síla vhledu, schopnost pochopit skutečnost přímo, bez doprovodného uvažování. Ratio čili rozum je pak schopnost věci (pomocí pojmů) porovnávat, skládat je do (kladných) soudů a úsudkem docházet k závěrům. Muž i žena mají samozřejmě intelekt i rozum. Ale žena je více intelektuální, muž více racionální. V řadě jazyků se používá stejné slovo pro vyjádření úkonu mysli i ruky (to grasp, saisir, capire, chwycić, *uchopit* – *pochopit*). Mužská ruka je obvykle větší, silnější, schopná uchopit těžký předmět, zatímco ruka ženy je mnohem jemnější, menší, umí se dotknout ramene tak, že vyjádří porozumění a sympatii. Budeme-li podobně pozorovat i díla teologů, kteří se pokusili popsat tajemství přítomnosti milosti Boží v lidské duši, uvidíme značný rozdíl mezi pracemi mužů a žen. Myšlení Aquinského je typicky mužské. S důkladností „inženýra svatosti“ jasně popisuje, jak „funguje“ složitý komplex lidských ctností, schopností a úkonů v přirozeném i nadpřirozeném rozměru. Obširný popis různých emocí, jejich adaptace v přirozených a nadpřirozených ctnostech, popis vlivu rozumu, intelektu, vůle, paměti, představitivosti a samozřejmě milosti může někdy svou precizností až vyčerpávat. Srovnáme-li to s dílem Kateřiny Sienské, sv. Faustyny Kowalské nebo jiné mystičky, uvidíme rozdílný přístup. Ženský přístup není tak racionální, je spíše intelektuální, je popisnější a poetičtější. Jejich dílo není tak precizní jako Tomášovo, ale fascinuje svým kouzlem. Jako když si vedle tebe sedne přítel, chytí tě za loket a řekne: „Koukej!“ Kterou teologii potřebujeme? Racionální teologii mužskou nebo intelektuální teologii ženskou? Potřebujeme obě! My muži určitě potřebujeme oba tyto přístupy. Nedokážeme-li čerpat z ženského přístupu, naše teologie „tuhne a vysychá“. Je příliš formální a neuvádí do tajemství. Proč je mezi svatými tak málo tomistů? Církev nás neustále vyzývá ke studiu sv. Tomáše, ale tomistické teology nesvatořečí! (S výjimkou těch tomistů, kteří jako sv. Jan od Kříže nebo sv. Edita Steinová živili svoji teologii i z jiných zdrojů, zdrojů, které jsou citovější, více oslovující, více zaměřené na přímou zkušenost s Bohem.)

K našemu bych rád řekl, že jsem se na své teologické cestě snažil k Mistrům přiblížit. Vždycky jsem si myslel, že je lepší číst moudré knihy napsané před stovkami let než některá současná díla, která budou za pár let „z módy“. Osobně mohu říct, že mám dva Mistry – Tomáše a Terezii z Lisieux. Proč Terezie a ne Kateřina? Nevím. Našel jsem v Terezii větší zdroj inspirace. Kateřina je mi se svým jazykem a metaforami, kterým moc nerozumím, příliš vzdálená. Možná, že jsem ještě nepotkal dost zajímavých „kateriniánů“. V Církvi je víc tomistů než „kateriniánů“!

Roky jsem četl Aquinského. Nejen jeho texty, ale i nespočet komentářů a knih o jeho teologii. Založil jsem své vyučování na jeho díle, ale současně jsem dospěl k tomu, že je třeba naslouchat dnešním otázkám. Musíme být pozorní k tomu, co se děje v naší místní Církvi. Nemůžeme jen poslouchat otázky druhých, ale i my sami obohaceni hlubokým studiem Božího slova a naší teologické tradice se musíme dále tázat. Za velmi inspirující považuji komentář bratra Y. Congara, který v padesátých letech, když byly některé jeho postoje s nedůvěrou přezkoumávány, řekl: „Možná, že moje odpovědi nejsou správné, ale otázky jsou skutečné!“ Musíme naslouchat otázkám a obracet se s nimi k naší teologické tradici. Naše teologie nemůže být jen teologií pouček, které se naučíme nazpaměť a budeme je opakovat jako papoušci (čímž naše doba trpí už po mnoho staletí). Musí to být teologie otázek, jako teologie Aquinského. Jedině tak bude zajímavá.

Když jsem objevil Terezii, přečetl jsem všechna její díla. Našel jsem u ní nádherné doplnění k teologii Aquinského. Terezie píše jazykem mnohem bližším naší době. Její teologie je přímá, konkrétní, výstižná. Na její vlastní zkušenosti, jak je patrná v jejím díle, vidíme působení milosti. Co ona popisuje jednoduchým jazykem, najdeme u Aquinského v podobě suché syntézy. Četba Tereziina díla mi velmi pomohla lépe porozumět Aquinskému!

Z dopisů teologů před setkáním Dominican Sisters International v Calerueze v květnu 2004

http://www.caleruega2004.org/Cartas%20teologos/cartas_teologos.htm

pracovní překlad

Fr. Wojciech Giertych je sociem pro apoštolský život a také učí teologii na Angeliku. Je členem polské dominikánské provincie.

ORODUJ ZA NÁS, SVATÝ OTČE DOMINIKU

Nejen modlitba a kontemplace, ale i dary Ducha, kterých se Dominikovi bohatě dostalo, zjemnily jeho přirozenou inteligenci a uschopnily ho vidět věci, lidi a události nejen v jejich přirozené spojivosti, ale také v Božím plánu. Současníci chápali jeho lidsky často nepochopitelné jednání jako prorocký pohled. Charismata probouzela jeho hřivny k životu a dávala jim plodnost pro bližní a pro církev jeho doby.

Dominik, muž Boží, byl v Římě a modlil se v bazilice svatého Petra za ochranu a růst řádu, který Boží pravice skrze něho šířila. Tu uviděl v božském vidění Petra a Pavla, knížata apoštolů, jak k němu přicházejí. Petr mu podal hůl, Pavel knihu. A řekli: „Jdi a kaž, protože Bůh tě vyvolil k tomuto úkolu.“ A zdálo se mu na chvíli, jako by viděl své syny roztroušené po celém světě, jak putují dva a dva a hlásají Boží slovo lidem. (Konstantin z Orvieta, Legenda 25)

Bylo něco podivuhodného v tomto našem Mistru Dominiku, jak posílal své bratry sem a tam do různých končin církve, a to s takovou důvěrou a bez jakéhokoli váhání, ačkoli se jiným zdálo, že by to neměl dělat. Dělal to, jako by si byl jistý úspěchem nebo byl poučen zjevením Ducha. Kdo by se odvážil popírat to? Zpočátku měl jen málo bratří a ti byli většinou jen málo vzdělaní a prostí. Těch několik bratří nyní rozděloval a rozesílal je do různých končin církve. Dětem tohoto světa, kteří soudí podle své moudrosti, se to zdálo spíše ničením toho, co bylo započato, než budováním něčeho velikého. Avšak ty, které rozesílal, podpíral svou modlitbou, a Boží síla působila, že jejich počet rostl. (Jordán, Libellus 62.)

(V. Koudelka OP: Dominik. Zvěstování Božího slova, 90, 91)

Bůh, všemohoucí Otec, který ustanovil svatého Dominika služebníkem evangelia, kéž nás upevní v našem povolání a kéž nám žehná!

Bůh, který zjevil na svém služebníku Dominikovi dobrotu našeho Spasitele a jeho lásku k lidem, kéž i nám dá, abychom byli ve shodě s obrazem jeho Syna, a kéž nám žehná!

Bůh, který vložil do srdce Dominikova milosrdenství k hříšníkům a k chudým, kéž nás naplní Duchem svatým, abychom zvěstovali evangelium pokoje, a kéž nám žehná!

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 6
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

MNIŠKY KAZATELSKÉHO ŘÁDU

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dobalová OP
Lysolažské údolí 106/2
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

ŘEHOLNÍ INSTITUT ROZJÍMAVÝCH SESTER

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

S. M. Slavomíra Měříčková OP
S. M. Slavomíra Měříčková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-online.cz

Konvent sester dominikánek Katolický domov studujících

Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

s. Marie Terezie Legnerová
Komenského 4
412 01 Litoměřice
☎ 416 737 960

SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ SV. DOMINIK

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055
mob.: 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

MODERÁTOR LAICKÝCH SDRUŽENÍ

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764
☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.

✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRÝSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Piotr Kryštofiak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 442
✉ veritas@op.cz

SALVE. Revue pro teologii

a duchovní život
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625
✉ dominika@diecezechk.cz

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

P. Jan Rajlich OP
http://misie.op.cz/, jan@op.cz
HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR
Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočeská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT (OÁZY)

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11
118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezechk.cz

PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ MĚSÍČNÍKU OPUSCULUM

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.org – centrální stránka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka dominikánů v ČR (spravuje Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongregace sester dominikánek (spravuje Martin Rosenbaum)

rozjimavesestry.op.cz – Rozjímavé sestry sv. Dominika (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství Krystal OP s.r.o. (spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví Oliva v Pražském klášteře (JK)

jilji.op.cz – Klášter dominikánů Praha (spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter dominikánů Plzeň (spravuje fr. Cyprián Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz